

53. Lekcia (35): VIERA, KTORÁ UNIKNE PRED NADCHÁDZAJÚCIM SÚDOM – Židom 11:7; 1. Mojžišova 6:5,14,22

Pokračujeme v sérii rozhlasových relácií, ktoré sme pre vás pripravili a preložili do sloveniny z kázní Listu Židom arizonského kazateľa a Steva Coleho, dlhoročného priateľa redakcie HCJB. Našou modlitbou je, aby list Židom bol požehnaním a posilou pre všetkých poslucháčov. Aby ste mali z relácií čo najviac, pripravte si ceruzku a papier, aby ste si mohli zapísať otázky na konci relácie a niektoré verše, ktoré z nedostatku času nemôžeme citovať. Minulé porady sme zasvätili otázkam viery, a riešili otázku, **ako je možné zapáť sa Bohu**. Zobrali sme si príklad z Henocha, ktorý „chodil s Bohom“.

Možno budete poznať historiku o dievčatku, ktoré v nedeľnej škole po uložení tohto príbehu. Keď prišla domov, rozprávala to mame: "Vieš, mama, Henoch vždy chodil s Pánom Bohom na prechádzku." "To je úžasné, zlatko," odpovedala mama, "a ako to bolo alej?" "No raz tak šli a šli stále alej, až došli tak ďaleko, že mu Pán Boh povedal: „To si zašiel poriadny kus cesty. Vieš ty, čo? Počkaj u mňa a už u mňa zostaň.“ Keď chodíte vierou s Bohom, váš život sa mu páči. Dokonca i v najhorších skúškach sa môžete spoliehať na to, že je s vami. A jedného dňa vám povie: "To si zašiel hodný kus cesty. Vieš, čo? Počkaj u mňa a už u mňa zostaň."... Dnešné zamyslenie o viere má názov: **Viera, ktorá unikne pred nadchádzajúcim súdom**. Ako vždy, najskôr si vypočujeme východzí text. Dnes to bude 7. verš z listu Židom a tri verše z Genesis 6:5,14 a 22:

Vierou Nóach, prijímajúc od Boha znamenie o tom, o ešte nebolo vidieť, s bážňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Touto vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti z viery. (Židom 11:7.)

Keď však Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmyslanie ich srdca bolo ustavične zlé... Vtedy Boh riekol Nóachovi: *Koniec nastal každému telu predom mnou, lebo pre ľudí zem je plná násillia. Vyhubím ich zo zeme... Urob si koráb z góferového dreva; urob koráb s priehradami a natri ho zvnútra i zvonku smolou.*

... Nóach urobil všetko tak, ako mu prikázal Boh. (Gn 6:5, 13-14,22)

Každý, kto pozná Bibliu aspoň trochu, vie niečo o Nóachovi a o potope. Tento príbeh je súčasťou nášho kultúrneho povedomia. Ale koľko z tých, ktorí poznajú príbeh o Nóachovi a potope, si zoberú jeho výstrahu k srdcu? Náš text ukazuje základ, prejavy a dôsledky Nóachovej viery. Nóachova viera je príklad, ktorý nás učí, že: **pre záchranu je nevyhnutné, aby sme vierou poslušne reagovali na Boží varovanie ohľadne budúceho súdu**. Ukazuje nám, že viera berie v úvahu Božie zasľúbenia, aj jeho varovania. Boh zosiela súd až po mnohých varovaniach, ale mnohí ľudia budú aj tak príchodom súdu zasakovať, pretože si varovania nevníмали. Pozrime sa na to, čo bolo **základom Nóachovej viery**:

1. Nóach veril tomu, o Boh povedal o nadchádzajúcom súde.

- A. **Božie varovné slova sa týkajú vecí, ktoré zatiaľ nikto nevidel.** Až do Nóachových časov potopa nikdy nebola a najskôr nikdy ani nezapršalo. Zemi pravdepodobne zahával baldachýn vodných par a pôdu zavlžovala hmla, ktorá stúpala zo zeme (1M 2:5-6). Takže ohlasovaná potopa, ktorá má zničiť všetok život na zemi, predstavovala nebezpečenstvo neslýchané a nevidané. To je v súlade s veršom 11:1, kde stojí písané, že viera je "presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia." (ROH). Viera po uchu hovorí neviditeľnému Bohu o doposiaľ nevidených veciach a prenáša ich do sveta prítomnej skúsenosti. Pri pohľade na náš život - na to, do čoho investujeme čas a peniaze - by mal mať svet možnosť hovoriť si to isté, čo si ľudia určite hovorili o Nóachovi: "Ten lovek je blázon! On žije, ako by mal vážne prísť nejaký súd!"
- B. **Božie varovné slova sa týkajú súdu, ktorý je dočasne odložený, ale istý.** V 1. Mojžišove 6:3 Boh hovorí: *Nebude sa môj Duch priť s ľuďmi na veky v jeho blúdení; je telo, a bude jeho dní sto dvadsať rokov.* "To pravdepodobne znamená, že do súdu v podobe potopy zostávalo ešte stodvadsať rokov. Svet bol tak zlý, že ho Boh mohol bez výčitiek odsúdiť na mieste (1Mojžišova 6:5). Vo svojej milosti a trpezlivosti však súd odkladal viac než sto rokov, zatiaľ čo Nóach staval archu (1P 3:20). Peter nám hovorí, že v posledných časoch budú posmievať a hovoriť: *"Ože je so s ňou o Jeho príchode? Veľkedy otcovia pomreli, všetko tak zostáva od počiatku stvorenia."* (2P 3:4). Peter však pokračuje vysvetlením: *"Pán nemešká so zasľúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale vám zhovieva, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie."* (2P 3:9).

Dôvodom, prečo Boh súd odkladá, je teda jeho nesmierna milosť a trpezlivosť. To, že Boh niečo odkladá, si však nesmieme pliesť s tým, že si to možno rozmyslí! Nóach si k tomu mohol povedať: "Stodvadsať rokov - to bude ktovie kedy!" a tak mohol stavbu archy dokončiť a odísť. Nič takého však neurobil. Hne ako po uložení Božieho varovania o nadchádzajúcom súde, pustil sa do práce. Trvalo mu to vyše sto rokov, kým archu dokončil, ale vytrval. Svetu to pripadalo bláznivé, ale vo chvíli kedy sa spustil lejak prúdom a keď sa prevalili mŕtva, bolo už príliš neskoro!

Ježiš povedal: *"Lebo ako bolo za dní Nóa, tak bude pri príchode Syna ľuďmi; 38 ako totiž v dňoch pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Nóach vošiel do korábu, 39 a ni nepozorovali, až prišla potopa a zmieta všetkých: tak bude aj pri príchode Syna ľuďmi."* (Mt 24:37-39). Nóachovi sú aspoň aspoň sa alej zaoberali vecami, ktoré sú bežnou súčasťou života, a nedbali na opakované varovania ohľadne súdu, dokiaľ nebolo príliš neskoro. Kniha Zjavenia ukazuje, že tento zlý svet bude plávať plnou parou vpred ako Titanic, ľudia budú obchodovať, naháňajú sa za príjemnými vecami a posmievať sa akékoľvek predstave súdu. Ale príde oná hodina a súd nastane. Súdom bude dôsledný a skaza bude neodvratná a úplná (Zjavenie 18:8,10,17).

C. **Božie varovné slová vyžadujú vieru, ktorá dokáže eli zavrnutiu zo strany sveta.** V Nóachovom prípade išlo v podstate o to, či dá na posmech ľudí zo svojho okolia, ktorí si pod a všetkého tak parádne užívali hriešneho života, alebo či bude veriť tomu, čo hovorí Boh o nadchádzajúcom súde. Pokiaľ je nám z biblickej správy známe, Nóach nemal nikoho, kto by stál pri ňom, snáď až na najbližšiu rodinu. Vidie starého Nóacha, čo robí na tej svojej lodi, muselo by najväčšie divadlo široko aleko! Lenže Nóach, hoci nemal priateľov, ktorí by ho v práci povzbudzovali, a hoci bol viac než sto rokov považovaný za najväčšieho blázna pod slnkom, veril Božiemu slovu. Keď to inak nepôjde, musíte sa posmechu sveta postaviť sami a veriť, že Božie slovo je pravdivé!

V druhej časti nášho zamyslenia si nezabudnime a tiež vidíte aj **prejavy Noáchovej viery:**

A. Noách sa v zbožnej úcte vytrvale riadil Božími pokynmi vedúcimi k záchrane.

Verš 11:7 pokračuje slovami *"S bázi postavil koráb"*. Nóachova viera zmenila jeho city a zmenila tiež jeho činy. Viera v Božie varovanie vyvolala v Nóachovi zbožnú úctu k Bohu. Nemal len strach pred hroziacim súdom, ale pociťoval tiež bázeň pred Bohom, ktorý tento súd ohlásil, pretože veril, že je schopný súd uskutočniť. Pre Boha, ktorý svojím slovom vyvolal celý vesmír z nebytia k bytiu (11:3), nie je žiadne prikázanie potope, aby zničil celý ľudský život na zemi. Boh dokáže vykonať strašné sudy, ktoré popisuje kniha Zjavenia. Viera v tohoto všemohúceho Boha by mala v našich srdciach vzbudiť posvätnú bázeň. Alexander MacLaren prehlásil: "Nebojte sa pocitu, ktorý je plodom viery; oveľa viacej sa obávajte náboženstva, ktoré nechá vaše srdce ticho presne vo tom istom rytme, v akom ticho, než ste do neho prijali pravdu". Nóach však nezostal len u citov.

B. Noáchova viera zmenila jeho činy (konanie).

"... v bázi Boží pripravil archu k záchrane svojho domu" (11:7 KIMS). V tých dvoch slovách *"pripravil archu"* je ukryté množstvo poslušnosti. Občas sa lovek dopouje o niekom, kto si na dvore postaví rybársku loďku. Nóach postavil archu, ktorá bola stoštyridsa metrov dlhá, dvadsať tri široká a trinásť a pol metra vysoká! Toto nebol žiadny koníček na víkendy, ale práca, ktorá ho plne zamestnala na sto dvadsať rokov!

Viete si predstaviť, čo na to hovorila jeho manželka? Len si predstavte, čo všetko mohol Nóach (o pani Noáchovej ani nehovoriac) namietať: "Vyjde nás to veľa draho!" "Je to nemožné!" "Bude to trvať príliš dlho!" "Ako užitím rodinu, zatiaľ čo tú vec budem stavať?" "Taká veľká loď na súši? Čo keď sa neudrží na hladine?" Nóach ale odložil všetky výhovorky a pochybnosti nabok a vytrval v poslušnosti, dokiaľ nebol s prácou hotový. Mojžiš nám dvakrát hovorí, že Nóach urobil všetko presne tak, ako mu Boh prikázal (1M 6:22; 7:5).

Nóachova viera ho stála obrovské množstvo času, peňazí a celé storočie výsmechu. Peter ho nazýva kazateľom spravodlivosti (2P 2:5). Možno v práci chvíľami ustal, aby kázal všetkým tým posmievať sa, ktorí sa okolo neho zhromaždili, keď sledovali to neuveriteľné divadlo. Nenechal sa však ich posmechom odradiť. Vierou urobil všetko, čo mu Boh prikázal.

Niektorí kresťania tvrdia, že ku spaseniu stačí uveriť v Ježiša Krista ako vo Spasiteľa, ale nie je nutné ho prijať ako svojho Pána. Úprimne sa snažia zastávať biblickú úroveň, že spasenie je iba z viery a nie zo skutkov. Tým sa však dopúšťajú veľa omylu, pokiaľ ide o povahu viery. Sme spasení vierou samotnou, ale pravdivá spasná viera zo samotnej svojej podstaty vždy nutne vyústí do hlbokej zmeny srdca a návykov. Viera, ktorá nevedie k dobrým skutkom, je mŕtva (Jk 2:14-26). Mnoho kresťanov sa naučí naspamäť verše Ef 2:8-9: *"Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil."* mali by sme sa však naučiť i verš Ef 2:10: *"Veľmi sme Jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv usposobil chodiť."*

Nóach mohol povedať: "Ja verím, že sa Boh chystá potrestať celý svet strašnou potopou." Keby ale nepostavil archu a nenastúpil na jej palubu a nepripravil všetko podľa Božích inštrukcií na pobyt na plavidle, bol by pri potope zahynul. Aby zachránil seba a svoju rodinu, musel svoju vieru pretaviť do reálnej a dlhej formy poslušnosti, ktorá sledovala Boží cieľ. Rovnako tak viera, ktorá je schopná zachrániť pred nadchádzajúcim hnevom, vedená zbožnou úctou vytrvale poslúcha Ježiša Krista.

Záver: Tak ako pre Nóacha a jeho rodinu bola archa jediným prostriedkom úniku pred Božím súdom, je i Ježiš Kristus jedinou cestou, ktorú Boh pripravil, aby sme po nej unikli pred jeho súdom, ktorý dopadne na celý svet. Každý, kto bol na palube archy, sa zachránil. Každý, kto zostal vonku, zahynul. Každý, kto spolieha na Kristovu preliatou krv, bude spasený. Každý, kto spolieha na niečo iné, zahynie. V Noáchovej dobe to nebola otázka toho, či je lovek naozaj výnimočný plavec. V podaní Billa Cosbyho sa Boh Nóacha pýta: "Ako dlho dokážeš šliapať vodu?" Lovek nemôže byť dosť dobrý na to, aby si spasenie zaslúžil. Zásadnou otázkou je: "Reagovali ste na Božie varovania vierou tak, že ste poslušne nastúpili do loďky Ježiša Krista?"

Otázky k diskuzii

1. Viera verí Božiemu slovu a poslúcha je. Ako ale môžeme poznať Božie slovo v otázkach osobných rozhodnutí?
2. Zástancovia názoru, že ku spaseniu lovek nemusí prijať Ježiša ako Pána, tvrdia, že opačný názor mieša spolu vieru a skutky. Ako by ste argumentovali?